

Ficus carica

Hoogte	3 - 10 (15) m
Kroon	afgeplat bolvormig, grillig, dichte kroon, grillig groeiend
Schors en takken	gladde grijze bast, twijgen olijfgroen
Blad	handvormig gelobd, 3 - 5 lobbig, matgroen, 25 - 30 cm
Bloemen	onopvallend, naar binnen gekeerd
Vruchten	peervormige vlezige schijnvrucht, eetbaar , eetbare vruchten
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	goed doorlatend, vochthoudend
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt verharding
Winterhardheid	8b (-9,4,5 tot -6,7 °C)
Windbestendigheid	goed, moet beschut staan
Overige bestendigheden	bestand tegen wind
Faunaboom	bestand tegen wind, drachtboom voor bijen
Toepassing	parken, begraafplaatsen, daktuinen, grote tuinen, patiotuinen
Oorsprong	West Azië, en is verwilderd in het mediterrane gebied

In zijn herkomstgebied al sinds de oudheid in cultuur en daar uitgroeiend tot forse boom. In meer noordelijke landen aanzienlijk kleiner en daar gebruikt als kuipplant of als leiplant tegen een zuidmuur. De jonge, olijfgroene twijgen zijn licht behaard maar worden spoedig bruin en kaal. *F. carica* heeft een zeer diverse bladvorm. Het is handvormig gelobd met soms 3, meestal 5 diep ingesneden lobben, soms is het zelfs ongelobd. Het blad is aan de langloten groter en dieper ingesneden dan aan de bloeiende loten. De bloeiwijze is onopvallend, de vele kleine bloemen zitten in een compacte holle as. Na de bloei volgen eetbare schijnvruchten die groen van buiten en karmijnrood van binnen zijn. Bij rijping kleuren ze bruin en worden zacht. Ze zitten vol kleine zaden. Inmiddels zijn er meerdere, rijk dragende cultivars op de markt.